

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 96/22

Luxemburg 2. júna 2022

Návrhy generálneho advokáta v spojených veciach C-148/21 a C-184/21 | Louboutin
(Používanie porušujúceho označenia v internetovom obchode)

Internetový predaj falšovaných lodičiek Louboutin: podľa generálneho advokáta Macieja Szpunara neumožňuje osobitý spôsob fungovania spoločnosti Amazon viesť k záveru o používaní označenia v zmysle práva Únie

Hoci tento internetový sprostredkovateľ zahŕňa do svojej ponuky všetky služby od uverejňovania ponúk na predaj až po zasielanie tovaru, nemôže byť priamo zodpovedný za porušenia práv majiteľov ochranných známok, ku ktorým dochádza na jeho platforme v dôsledku ponúk tretích osôb

Skupina Amazon je známym distribútorom a zároveň prevádzkovateľom internetového obchodu. V tejto súvislosti spoločnosť Amazon uverejňuje na svojej stránke internetového predaja inzeráty týkajúce sa jej vlastného tovaru, ktorý predáva a zasiela vo svojom mene, ako aj inzeráty pochádzajúce od tretích predajcov. Okrem toho Amazon ponúka tretím predajcom doplnkové služby skladovania a zasielania tovaru vystaveného online na jej platforme, pričom potenciálnych kupujúcich informuje, že je poverená týmito činnosťami.

Christian Louboutin je francúzsky tvorca obuvi, ktorého najznámejším tovarom sú dámske lodičky s vysokými podpätkami. Typická vonkajšia podrážka červenej farby je zapísaná ako ochranná známka Európskej únie a Beneluxu.

Na internetových stránkach spoločnosti Amazon sa pravidelne objavujú reklamy na obuv s červenými podrážkami, o ktorých pán Louboutin tvrdí, že sa týkajú tovaru, ktorý bol uvedený na trh bez jeho súhlasu. Prostredníctvom dvoch žalôb podaných v Luxembursku (C-148/21) a Belgicku (C-184/21) proti spoločnosti Amazon tvrdí, že táto platforma používa označenie zhodné s ochrannou známkou, ktorej je majiteľom, pre tovary alebo služby zhodné s tými, pre ktoré je dotknutá ochranná známka zapísaná, a trvá najmä na tom, že sporné reklamy sú neoddeliteľnou súčasťou obchodnej komunikácie spoločnosti Amazon.

V analytickom rámci charakterizovanom hybridným spôsobom fungovania spoločnosti Amazon sa oba vnútroštátne sudy pýtajú najmä na to, či prevádzkovateľ takej platformy internetového predaja môže byť priamo zodpovedný za porušenie práv majiteľov ochranných známok, ku ktorému došlo na jeho platforme. Táto otázka, na rozdiel od otázky týkajúcej sa nepriamej zodpovednosti, podlieha harmonizovanému režimu v práve Únie¹.

Generálny advokát Maciej Szpunar vo svojich návrhoch z dnešného dňa objasňuje pojem „používanie“ ochrannej známky sprostredkovateľom pôsobiacim na internete, ktorý sa má podľa jeho názoru uplatniť z pohľadu používateľa dotknutej platformy. V tejto súvislosti pripomína, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že **konanie internetového sprostredkovateľa, ktoré predstavuje používanie**, predpokladá „prinajmenšom to, že táto tretia osoba používa označenie v rámci svojej obchodnej komunikácie.“²

Generálny advokát sa domnieva, že táto podmienka je splnená, ak **si príjemca tejto komunikácie vytvorí konkrétne spojitost' medzi sprostredkovateľom a dotknutým označením**, a dodáva, že taká podmienka sa musí analyzovať z pohľadu **používateľa dotknutej platformy**, aby mohol posúdiť, či sa mu dotknuté označenie javí ako súčasť tejto obchodnej komunikácie.

Podľa názoru generálneho advokáta je vnímanie používateľa platformy internetového predaja, ktorý je bežne informovaný a primerane pozorný, nevyhnutným prvkom na určenie toho, či bolo označenie použité v obchodnej komunikácii prevádzkovateľa tejto platformy.

Ďalej, pokiaľ ide o vplyv spôsobu fungovania spoločnosti Amazon na uznanie „používania“ ochrannej známky v zmysle práva Únie, generálny advokát pripomína, že jediným prípadom je prípad **priamej zodpovednosti** prevádzkovateľa platformy internetového predaja, keďže používa označenie zhodné s ochrannou známkou. Okrem toho hoci

1 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1).
2 Rozsudky z 23. marca 2010, Google France a Google, C-236/08 až C-238/08, bod 56 (pozri tiež tlačové komuniké č. 32/10); z 12. júla 2011, L'Oréal a i., C-324/09, bod 102 (pozri tiež tlačové komuniké č. 69/11); z 2. apríla 2020, Coty Germany, C-567/18, bod 39 (pozri tiež tlačové komuniké č. 39/20).

generálny advokát uvádza, že ponuky tretích predajcov a ponuky spoločnosti Amazon sú uverejňované jednotným spôsobom a všetky obsahujú logo Amazonu, poznamenáva, že v inzerátoch je **vždy spresnené, či tovar predávajú tretí predajcovia, alebo priamo spoločnosť Amazon.**

Samotná skutočnosť, že inzeráty spoločnosti Amazon a inzeráty tretích predajcov sú umiestnené vedľa seba, teda nemôže viesť k tomu, že bežne informovaný a primerane pozorný používateľ internetu môže vnímať označenia zobrazené v inzerátoch tretích predajcov ako **súčasť obchodnej komunikácie spoločnosti Amazon.** To isté platí aj na **doplňkové služby asistencie, skladovania a zasielania tovaru s označením zhodným s ochrannou známkou,** pri ktorých spoločnosť Amazon tiež aktívne prispela k tvorbe a uverejneniu ponúk na predaj.

Generálny advokát zastáva názor, že za týchto podmienok taký prevádzkovateľ internetovej platformy, akým je spoločnosť Amazon, **označenie nepoužíva.**

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdному dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdному dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

*Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.
Úplné znenie rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke*

*CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.
Obrazový záznam z prednesenia návrhov
je k dispozícii na „Europe by Satellite“.*

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 65/22

Luxemburg 26. apríla 2022

Rozsudok vo veci C-401/19
Poľsko/Parlament a Rada

Povinnosť poskytovateľov online služieb zdieľania obsahu kontrolovať obsah, ktorý si užívatelia želajú nahrať na svojich platformách pred ich šírením verejnosti, je zabezpečená primeranými zárukami, aby sa zaručila jej zlučiteľnosť s právom na slobodu prejavu a na informácie

Súdny dvor zamietá žalobu podanú Poľskom proti článku 17 smernice o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom na digitálnom jednotnom trhu

V článku 17 smernice 2019/790 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom na digitálnom jednotnom trhu³ (ďalej smernica) sa stanovuje zásada, že poskytovatelia online služieb zdieľania obsahu (tzv. web 2.0) sú priamo zodpovední, ak používatelia ich služieb nezákonne nahrajú predmety ochrany (diela atď.). Príslušní

poskytovatelia však môžu byť od tejto zodpovednosti oslobodení. Na tento účel sú v súlade s ustanoveniami tohto článku 17⁴ najmä povinní aktívne monitorovať obsah nahraný používateľmi, aby sa zabránilo sprístupneniu predmetov ochrany, ktoré si nositelia práv neželajú sprístupniť na týchto službách.

Poľsko podalo na Súdny dvor žalobu o neplatnosť článku 17 smernice 2019/790. Podľa žalobcu tento článok porušuje slobodu prejavu a právo na informácie zaručené Chartou základných práv Európskej únie (ďalej charta).⁵

Rozsudkom z dnešného dňa **Súdny dvor žalobu Poľska zamietol.**

Súdny dvor najskôr uvádza, že na to, aby mohli byť poskytovatelia online služieb zdieľania obsahu oslobodení od zodpovednosti stanovenej v článku 17 smernice 2019/790,

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/790 zo 17. apríla 2019 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom na digitálnom jednotnom trhu a o zmene smerníc 96/9/ES a 2001/29/ES (Ú. v. EÚ L 130, 2019, s. 92).

⁴ Pozri článok 17 ods. 4 písm. b) a článok 17 ods. 4 písm. c) na konci smernice 2019/790.

⁵ Článok 11.